

Покушај преврата у Турској је по природи ствари изавао лавину коментара у јавности. У бројним ставовима постоји само један који деле сви аутори: преврат је неуспео. Други став, према којем је САД умешана у организацију преврата, који режимски квазианалитичари у директним преносима у ноћи догађаја нису смели да превале преко уста (уживао сам у тихом мучењу тих тупих пера на кратком ланцу да објасне ко стоји иза организације а да не изговоре скраћеницу САД или именицу Америка, или барем ону магловиту Запад) сада, неколико дана после догађаја, се одомаћио. Такође, углавном је присутан став да је преврат аматерски изведен, што је тачно само спрам погрешне тезе да је његов циљ да смени Ердогана.

Сагласићу се само другим. Амерички прсти се виде, што каже народ, из авиона. Само они чија су пера отупела (или никад нису ни била оштра?) од самоцензуре зачињене страхом за егзистенцијом то не смеју да јавно кажу. Иначе, шта ће Вожд рећи својим тупим перама на кратком ланцу ако нападну његове менторе, и то пар дана пред Керијев долазак у Београд? Не би Скот пропустио да извести Керија о томе.

Како је онда могуће да преврат није успео? Зар су Американци одједном постали аматери? Они који су организовали десетине насилних и ненасилних преврата по целом свету од Другог светског рата на овамо, и сви су успели осим оних на Куби (на чему треба честити храбром Кубанском народу), и извозе ту технологију свакоме коме она не треба, одједном не знају како се преврат изводи? Ово вама звучи логично?

Један мало другачији поглед на турски пуч - успео је, ко каже да није успео

Пише: Бранислав Ристивојевић
среда, 20 јул 2016 19:32

Идеологија самог лидера је важна, не само зато што је она његова лична идеологија, већ да